

I Tåby föddes detta år 16 barn, varav 9 var pojkar och 7 flickor.
Bara 3 äktenskap ingicks och 9 dödsfall inträffade.
Baland de döda var 5 barn under 5 år.

Föregående år hade tabellverket, föregångaren till statistiska centralbyrån, inrättats i Sverige och detta angav invånareantalet i Tåby socken till 490 för år 1750.

Från **sockenstämmoprotokollen** framgår:

Loge och stalltaket i Prästgården var trasiga och kyrkvärden Eric Jonsson i Tåby åtog sig, att laga detta snarast, så att inte inbärgad säd och halm tog någon skada.

Organisten fordrade rum för sin ko och behövde mera åker.
Kon fick inhysas i det gamla fähuset, där klockaren har sin ko och kyrkoherden tillät organisten nu bruka den täppa, som tidigare klockaren brukat.

De uppburna kollekterna för anskaffande av kläder till kyrkovaktmästaren var icke tillräckliga, varför bestämdes, att taga resten ur kyrkokassan.

Kyrkoherden påpekade, att det inte var klockaren allena, som skulle sjunga psalmerna, utan de närvarande var skyldiga att deltaga däri.
Vilket lovades av sockenmännen.

Tornbyggandet skulle nu företagas och kyrkoherden och kyrkovärdarana var ansvariga för arbetet.

Kyrkoherden hade förfärdigat en i koret svävande bild, som vid döpelseakterna brukades.
Församlingen tackade för denan gåva till kyrkan.

Åter klagade organisten över dess lilla lön och begärde, att den i stället skulle utgå i spannmål.
Detta kunde nu inte ske, uatn i framtiden kunde tänkas någon jämkning mellan honom och klockaren.

Kyrkoherden varnade för den i nejden grasserande fänadspesten.
Han varnade för att umgås med orter där smittan var utbredd samt betjäna sig av de hjälpmedel som fanns.
Särskilt ansåg han åderlåtning nödvändigt och att man gav kreaturen obränd tjära, bittersalt, lagerbär och vitlök.
Däremot skulle inte dyvelträck användas.

Från **häradsrättens protokoll** finnes.

Skogvaktaren Carl Knoop anklagade rådmann Olof Löfgren, som ägare av Almstads rusthåll, för olovligt skogshygge på hemmanets skog.

Rådmannen kunde inte inställa sig till tinget och framförde bevittnade skäl därför.

Men skälet var en enskild bouppteckning som inte fanns upptagen i rättegångs-

balken , som skäl för uteblivande.

Häradsrätten ålade därför rådmannen, att inställa sig nästa torsdag.

Skogvaktaren påstod, att han funnit avhuggna ekstubbar, som han ansåg vara bevis på olovligt huggande.

Men rådmannen påminde, att han tidigare år, fått tillstånd till detta huggande.

Skogvaktaren kunde inte skaffa några vittnen på att huggning skett, varför häradsrätten befriade rådmän Löfgren från skogvaktarens åtal.

Pigan Margareta Johansdotter, som var under förvar i fängelset i Linköping, anklagades för husstöld hos gästgivaren Lars Jonsson i Fristad.

Pigan var om 18 eller 19 års ålder, erkände att hon tagit penningar ur gästgivarens kista, som stod i ett särskilt rum.

Margareta hade hitatt nyckeln till kistan på ett särskilt ställe när hon bäddade gästgivarens säng och sedan tagit pengar därur vid olika tillfällen.

Honerkände , att hon tagit 2 dubbla karoliner, 5 elelr 6 sexstyver samt pass 12 vita styver, som hon gömt i ett knyte ute i höladan.

Detta knyte hade en dräng funnit och lämnat till gästgivaren.

Häradsrätten dömde henne böta en och en halv gång penningarnas värde, men när hon saknade medel därtill, skulle hon undergå kroppstraff med 30 par ris, 3 slag av varje par.

Håkan Jengsten hade fått fullmakt, att vara skogsfogde och ängvaktare i Kuddby, Tåby och Å socknar, varvid allmogen uppmanades, att ingen olägenhet förmedelst oväg eller skam må tillstöta.

Genom landshövdingensämbetet hade utfärdats en resolution om sockenmagasins inrättande.

Därför inställde sig fullmäktige från socknarna i häradet.

Men fullmäktige från Kuddby, Tåby och Å socknar var ej närvarande.

De närvarande ombuden utlät sig dock, att de bo på en skoglös ort med ringa tillgång till nödigt byggnadsvirke, varför de inet kunde åtaga sig detta bygge.

Rådman Löfgren meddelade, att han ofta lidit skada på årsväxten vid sin skog på rusthållet Almstads marker, genom topphuggande, kvistars avbrytande samt träds omkullfällande.

Utredningen visade, att så skett på rusthållets ägor.

Därför utfärdade häradsrätten ett viet av 5 daler silvermynt förden, som sådant ofog sig tilltager.